

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

16 päivänä maaliskuuta 2023*

Muutoksenhaku – Polkumyynti – Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuonti – Täytäntöönpanopäätöksen 2013/707/EU nojalla hyväksytyt sitoumuksen peruuttamisesta kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta annettu täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2146 – Ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottaminen – SEUT 263 artiklan neljäs kohta – Edellytys, jonka mukaan toimen tulee koskea kantajaa suoraan – SEUT 277 artikla – Lainvastaisuusväite – Tutkittavaksi ottaminen – Oikeussuojan tarve sellaisten toimien osalta, jotka ovat muodostaneet riidanalaisen toimen oikeusperustan – Asetus (EU) 2016/1036 – 8 artiklan 9 kohta – Asetus (EU) 2016/1037 – 13 artiklan 9 kohta – Seuraukset, joita aiheutuu siitä, että Euroopan komissio peruuttaa sitoumuksen hyväksynnän – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1238/2013 – 3 artikla – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1239/2013 – 2 artikla – Tulleista vapauttamista merkitsevän edun menettäminen – Täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2146 – 2 artikla – Sitoumuslaskujen mitätöinti – Kaikkia asianomaisia liiketoimia koskevien tullien eräntyminen maksettaviksi – Taannehtivuuden puuttuminen

Yhdistetyissä asioissa C-439/20 P ja C-441/20 P,

joissa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvista valituksista, jotka on pantu vireille 18.9. ja 21.9.2020,

Euroopan komissio, asiamiehinnään G. Luengo ja T. Maxian Rusche,

valittajana asiassa C-439/20 P,

jossa valittajan vastapuolena ja muuna osapuolena ovat

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, kotipaikka Changzhou (Kiina), edustajinaan aluksi P. Heeren, advocaat, sekä Y. Melin ja B. Vigneron, avocats, ja sittemmin P. Heeren, advocaat, ja Y. Melin, avocat,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocata,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ja

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocata,

valittajana asiassa C-441/20 P,

jossa valittajan vastapuolena ja muuna osapuolena ovat

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, kotipaikka Changzhou (Kiina), edustajinaan aluksi P. Heeren, advocaat, sekä Y. Melin ja B. Vigneron, avocats, ja sittemmin P. Heeren, advocaat, ja Y. Melin, avocat,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinään G. Luengo ja T. Maxian Rusche,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Lycourgos sekä tuomarit L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin (esittelevä tuomari) ja O. Spineanu-Matei,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Longar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.4.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.7.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto (jäljempänä yhdessä toimielimet) vaativat valituksillaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 8.7.2020 antaman tuomion Jiangsu Seraphim Solar System v. komissio (T-110/17, EU:T:2020:315; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla yleinen tuomioistuin on kumonnut Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevassa polkumyynnin ja tukien vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisen vahvistamisesta lopullisten toimenpiteiden soveltamiskauden ajaksi annetun täytäntöönpanopäätöksen 2013/707/EU nojalla hyväksytyin sitoumuksen peruuttamisesta kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta 7.12.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2146 (EUVL 2016, L 333, s. 4; jäljempänä riidanalainen asetus) 2 artiklan siltä osin kuin se koskee Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd:tä (jäljempänä Jiangsu Seraphim).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Polkumyyntiä koskeva perusasetus

- 2 Kyseisten polkumyöntitullien käyttöön ottamisen ajankohtana Euroopan unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamista koskevat säännökset sisältyivät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51 ja oikaisut EUVL 2010, L 7, s. 22 ja EUVL 2016, L 44, s. 20).
- 3 Kyseisellä asetuksella kumottiin sen 23 artiklan mukaisesti polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), jota oli muutettu muun muassa 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL 2004, L 77, s. 12).
- 4 Asetuksen N:o 461/2004 johdanto-osan 18 ja 19 perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”(18) [Asetuksen N:o 384/96] 8 artiklan 9 kohdassa säädetään muun muassa, että jos osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruu sen, otetaan käyttöön lopullinen tulli sitoumukseen johtaneen tutkimuksen yhteydessä vahvistettujen seikkojen perusteella. Tämä säännös on johtanut kaksinkertaiseen menettelyyn, joka on aikaa vievä ja edellyttää sekä komission päätöstä sitoumuksen hyväksynnän peruuttamisesta että neuvoston asetusta tullien uudelleen käyttöön ottamisesta. Ottaen huomioon, että neuvostolla ei tämän säännöksen mukaisesti ole harkintavaltaa sovellettavan tullin käyttöönoton tai sen tason suhteen sen jälkeen, kun sitoumusta on rikottu tai se perutaan, katsotaan aiheelliseksi muuttaa 8 artiklan 1, 5 ja 9 kohtaa komission velvollisuuksien selventämiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että sitoumuksen peruuttaminen ja tullin soveltaminen voidaan panna täytäntöön yhdellä säädöksellä. On myös tarpeen varmistaa, että peruuttamista koskeva menettely saatetaan päätökseen pääsääntöisesti kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa voimassa olevan toimenpiteen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi.

(19) Johdanto-osan 18 kappale koskee soveltuvin osin myös [muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6.10.1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/07 (EYVL 1997, L 288, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 5.11.2002 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1973/2002 (EYVL 2002, L 305, s. 4),] 13 artiklan mukaisia sitoumuksia.”
- 5 Riidanalaisen asetuksen antamisajankohtana unionin polkumyynnin vastaisten toimien toteuttamisesta säädettiin polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21; jäljempänä polkumyyntiä koskeva perusasetus). Polkumyyntiä koskevalla perusasetuksella kumottiin sen 24 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti asetus N:o 1225/2009. Polkumyyntiä koskeva perusasetus tuli sen 25 artiklan nojalla voimaan 20.7.2016.

6 Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklassa, jonka otsikko oli ”Sitoumukset”, säädettiin seuraavaa:

”1. Sillä edellytyksellä, että polkumyynti ja vahinko on väliaikaisesti vahvistettu, komissio voi 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksyä riittäviksi katsomansa vapaaehtoiset sitoumusesitykset, joissa viejä sitoutuu tarkistamaan hintojaan tai olemaan viemättä tuotteita polkumyyntihintaan, jos komissio on vakuuttunut siitä, että polkumyyntin vahingollinen vaikutus on näin saatu poistettua.

Tällöin komission 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön ottamia väliaikaisia tulleja tai tapauksen mukaan 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön otettuja lopullisia tulleja ei sitoumusten voimassaoloaikana sovelleta niiden yritysten valmistamien asianomaisten tuotteiden tuonnissa, jotka mainitaan sitoumusten hyväksymisestä tehdyssä komission päätöksessä, sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna.

Sitoumukseen perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia kuin on tarpeen polkumyyntimarginaalin poistamiseksi, ja niiden olisi oltava polkumyyntimarginaalia alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

--

9. Jos sitoumuksen antanut osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruuttaa sen tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, sitoumukselle annettu hyväksyntä peruutetaan komission päätöksellä tai tapauksen mukaan komission asetuksella, ja sitoumuksen sijasta aletaan soveltaa komission 7 artiklan mukaisesti käyttöön ottamaa väliaikaista tullia tai 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön otettua lopullista tullia, edellyttäen että kyseessä olevalle viejälle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyseinen viejä on itse peruuttanut sitoumuksen. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se päättää sitoumuksen peruuttamisesta.

Kaikki asianomaiset osapuolet ja jäsenvaltiot voivat toimittaa tietoja, joihin sisältyy alustava näyttö sitoumuksen rikkomisesta. Myöhempi arviointi, jonka avulla selvitetään, onko sitoumusta rikottu, on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa asiaa koskevan, asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämisestä.

Komissio voi pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta apua sitoumusten seurannassa.

10. Väliaikainen tulli voidaan 7 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, tai sitoumuksen rikkomis- tai peruuttamistapauksessa, jos sitoumukseen johtanutta tutkimusta ei ole päätetty.”

7 Kyseisen asetuksen 10 artiklan otsikkona oli ”Taannehtivuus”, ja mainitun artiklan 5 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, lopulliset tullit voidaan kantaa niiden tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, sillä edellytyksellä, että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että taannehtivaa arviointia ei sovelleta ennen sitoumuksen rikkomista tai peruuttamista tapahtuneeseen tuontiin.”

- 8 Mainitun asetuksen 14 artiklan otsikkona oli ”Yleiset säännökset”, ja kyseisen artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Väliaikaiset tai lopulliset polkumyöntullit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Lisäksi nämä tullit kannetaan riippumatta tuontia tavallisesti koskevista tulleista, veroista ja muista maksuista.

– –”

Tukien vastainen perusasetus

- 9 Kyseisten tasoitustullien käyttöönottohetkellä säännökset, joilla säännellään unionin tukien vastaisten toimenpiteiden toteuttamista, sisältyivät muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11.6.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 597/2009 (EUVL 2009, L 188, s. 93).
- 10 Kyseisellä asetuksella kumottiin sen 34 artiklan mukaisesti asetus N:o 2026/97, jota oli muutettu muun muassa asetuksella N:o 461/2004.
- 11 Riidanalaisen asetuksen antamisajankohtana tukien vastaisista unionin toimista säädettiin muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1037 (EUVL 2016, L 176, s. 55; jäljempänä tukien vastainen perusasetus). Asetus N:o 597/2009 kumottiin tukien vastaisen perusasetuksen 35 artiklan mukaisesti. Tukien vastainen perusasetus tuli sen 36 artiklan nojalla voimaan 20.7.2016.
- 12 Tukien vastainen perusasetus sisältää sitoumuksia ja taannehtivuutta koskevia säännöksiä, joiden sanamuoto on pääosin sama kuin polkumyöntiä koskevan perusasetuksen vastaavien säännösten sanamuoto.
- 13 Näin ollen esimerkiksi tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, 13 artiklan 9 kohta, 13 artiklan 10 kohta, 16 artiklan 5 kohta ja 24 artiklan 1 kohta vastaavat sisällöltään polkumyöntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, 8 artiklan 9 kohtaa, 8 artiklan 10 kohtaa, 10 artiklan 5 kohtaa ja 14 artiklan 1 kohtaa.
- 14 Koska polkumyöntiä koskevan perusasetuksen ja tukien vastaisen perusasetuksen (jäljempänä yhdessä perusasetukset) tämän asian kannalta relevantit säännökset ovat lisäksi sisällöltään samat kuin asetuksen N:o 1225/2009 ja asetuksen N:o 597/2009 säännökset, valituksia tutkittaessa viitataan – kuten yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa – perusasetuksiin, paitsi jos asetukset N:o 1225/2009 ja N:o 597/2009 poikkeavat niistä tai jos asiayhteys sitä edellyttää.

Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1238/2013

- 15 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 2.12.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013 (EUVL 2013, L 325, s. 1) 3 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä,

- a) kun 1 kohdassa kuvattujen tuontituotteiden osalta todetaan, että yksi tai useampi kyseisessä kohdassa mainituista ehdoista ei täyty; tai
- b) kun komissio peruuttaa sitoumukselle myönnetyn hyväksynnän neuvoston asetuksen [N:o 1225/2009] 8 artiklan 9 kohdan nojalla asetuksella tai päätöksellä, jossa viitataan tiettyihin tuontitapahtumiin ja ilmoitetaan, että kyseinen sitoumuslasku ei ole pätevä.”

Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1239/2013

- 16 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta 2.12.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1239/2013 (EUVL 2013, L 325, s. 66) 2 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä,

- a) kun 1 kohdassa kuvattujen tuontituotteiden osalta todetaan, että yksi tai useampi kyseisessä kohdassa mainituista ehdoista ei täyty; tai
- b) kun komissio peruuttaa sitoumukselle myönnetyn hyväksynnän asetuksen [N:o 597/2009] 13 artiklan 9 kohdan nojalla asetuksella tai päätöksellä, jossa viitataan tiettyihin tuontitapahtumiin ja ilmoitetaan, että kyseinen sitoumuslasku ei ole pätevä.”

Asian tausta

- 17 Asian tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 1–12 kohdassa seuraavasti:

”1 [Jiangsu Seraphim] valmistaa kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleja Kiinassa ja vie niitä Euroopan unioniin.

2 – – komissio antoi 4.6.2013 asetuksen (EU) N:o 513/2013 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuonnissa ja tämän Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tai lähetetyn tuonnin kirjaamisvelvoitteesta annetun asetuksen (EU) N:o 182/2013 muuttamisesta (EUVL 2013, L 152, s. 5).

- 3 Komissio hyväksyi Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä 2.8.2013 annetulla päätöksellään 2013/423/EU (EUVL 2013, L 209, s. 26) hintasitoumuksen (jäljempänä sitoumus), jota Kiinan koneiden ja elektroniikan tuonti- ja vientikauppakamari (jäljempänä CCCME) tarjosi [Jiangsu Seraphimin] ja useiden muiden vientiä harjoittavien tuottajien nimissä.
- 4 – – neuvosto antoi 2.12.2013 täytäntöönpanoasetuksen [N:o 1238/2013] – –.
- 5 Neuvosto antoi 2.12.2013 myös täytäntöönpanoasetuksen [N:o 1239/2013] – –.
- 6 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdassa ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdassa säädetään samoin sanoin, että komissio voi tunnistaa liiketoimet, joiden osalta 'tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä' tilanteissa, joissa hintasitoumuksen hyväksyminen peruutetaan.
- 7 Komissio vahvisti kyseisen sitoumuksen hyväksymisen, sellaisena kuin se oli muutettuna CCCME:n hakemuksella, kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien lukuun Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevassa polkumyynnin ja tukien vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisen vahvistamisesta lopullisten toimenpiteiden soveltamiskauden ajaksi 4.12.2013 tehdyllä täytäntöönpanopäätöksellä 2013/707/EU (EUVL 2013, L 325, s. 214). Komissio antoi 10.9.2014 täytäntöönpanopäätöksen 2014/657/EU ja hyväksyi ehdotuksen, jonka ryhmä vientiä harjoittavia tuottajia teki yhdessä CCCME:n kanssa selvittääkseen täytäntöönpanopäätöksessä 2013/707 (EUVL 2014, L 270, s. 6) tarkoitetun sitoumuksen toteuttamista.
- 8 Kiinasta peräisin olevista aurinkosähkökennoista ja -moduuleista kannettavan arvotullin kokonaismäärä sellaisten yhtiöiden osalta, jotka eivät kuulu yhteistyötä tehneeseen ryhmään, joka on sisällytetty täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 liitteessä I olevaan luetteloon ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 liitteessä 1 olevaan luetteloon, on 47,7 prosenttia. Se vastaa 41,3 prosentin polkumyyntitullia (täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 1 artiklan 2 kohta), johon lisätään 6,4 prosentin tasoitustulli (täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 1 artiklan 2 kohta). Sitoumuksen ja täytäntöönpanopäätöksen 2013/707 kattamat tuonnit vapautetaan kyseisistä tulleista täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 1 kohdan nojalla.
- 9 Komissio ilmoitti 11.10.2016 päivätyllä kirjeellä [Jiangsu Seraphimille], että se aikoi peruuttaa siltä sitoumuksen hyväksynnän ja täsmensi perusteena käyttämänsä pääasialliset seikat ja näkökohdat. Mainittuun kirjeeseen oli liitetty yleinen tiedote ja [Jiangsu Seraphimia] koskeva erityinen raportti.

- 10 [Jiangsu Seraphimia] koskevassa erityisessä raportissa komissio ilmoitti, että se aikoi peruuttaa sitoumuksen hyväksynnän ja kertoi [sille] osan 4, jonka otsikko oli '[Sitoumuslaskujen] mitätöinti', alla, että se aikoi yhtäältä mitätöidä tuojalle suoritettuihin myynteihin liittyvät [sitoumuslaskut] ja toisaalta määrätä tulliviranomaiset perimään tullivelan siinä tapauksessa, että [Jiangsu Seraphim] ei ollut esittänyt päteviä [sitoumuslaskuja] tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä.
- 11 [Jiangsu Seraphim] esitti 28.10.2016 päivätyllä kirjeellä huomautuksia komission yleisestä tiedotteesta ja [sitä] koskevasta erityisestä raportista. Se selitti lähinnä, että komissiolla ei ollut toimivaltaa mitätöidä laskuja eikä määrätä tulliviranomaisia kantamaan tulleja niin kuin mitään [sitoumuslaskua] ei olisi esitetty. [Jiangsu Seraphimin] mukaan tämä merkitsi tosiasiaa taannehtivan vaikutuksen liittämistä sitoumuksen peruuttamiseen.

– –”

Riidanalainen asetus

- 18 Komissio vahvisti kantansa riidanalaisessa asetuksessa, jonka se antoi polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan perusteella. Riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa komissio peruutti muun muassa Jiangsu Seraphimin hintasitoumukselle (jäljempänä asianomainen sitoumus) antamansa hyväksynnän.
- 19 Riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:
- ”1. Ilmoitetaan tämän asetuksen liitteessä I luetellut sitoumuslaskut mitätöidyiksi.
2. Kannetaan polkumyynnin ja tukien vastaiset tullit, jotka ovat syntyneet vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tulli-ilmoituksen vastaanottohetkellä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla.”

Asian käsittely yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 20 Jiangsu Seraphim nosti yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.2.2017 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen asetuksen 2 artiklan kumoamista. Se vetosi kyseisen kanteen osalta yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustui siihen, että komissio oli riidanalaisella asetuksella rikkonut polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 1, 9 ja 10 kohtaa ja 10 artiklan 5 kohtaa sekä tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 1, 9 ja 10 kohtaa ja 16 artiklan 5 kohtaa ja se väitti tältä osin, että komissio oli mitätöinyt sitoumuslaskuja ja määrännyt sitten kansallisia tulliviranomaisia kantamaan tullit ikään kuin mitään sitoumuslaskua ei olisi laadittu eikä annettu kyseisille tulliviranomaisille tiedoksi ajankohtana, jona tavarat oli luovutettu vapaaseen liikkeeseen.
- 21 Jiangsu Seraphim teki mainitun kanteen yhteydessä lisäksi lainvastaisuusväitteen, joka koski täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohtaa ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohtaa ja joka perustui siihen, että asetuksen N:o 1225/2009 8 artiklaa ja 10 artiklan 5 kohtaa sekä asetuksen N:o 597/2009 13 artiklan ja 6 artiklan 5 kohtaa, sellaisina kuin mainittuja säännöksiä sovellettiin täytäntöönpanoasetusten N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 antamisajankohtana, oli väitetysti rikottu.

- 22 Yleinen tuomioistuin on tältä osin ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 27 kohdassa täsmentänyt, että kanteen kohde koski Jiangsu Seraphimin sitoumuslaskujen mitätöinnin lainmukaisuutta ja siitä johdettavia seurauksia muun muassa maksettaviksi tulleiden polkumyynti- ja tasoitustullien palautuksen suhteen, eikä kysymystä siitä, oliko komissio aiheellisesti peruuttanut asianomaiselle sitoumukselle antamansa hyväksynnän.
- 23 Yleinen tuomioistuin on seuraavaksi lausunut valituksenalaisen tuomion 28–49 kohdassa komission tekemästä ja neuvoston tukemasta oikeudenkäyntiväitteestä, jonka mukaan sen käsiteltäväksi saatettu kanne oli jätettävä tutkimatta, ja se on tältä osin todennut, että riidanalaisen asetuksen 2 artikla koski SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla Jiangsu Seraphimia suoraan ja erikseen ja että sillä oli lisäksi tältä osin oikeussuojan tarve.
- 24 Yleinen tuomioistuin on näin ollen todennut, että kanne oli otettava tutkittavaksi.
- 25 Toiseksi yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 50–64 kohdassa lausunut sen lainvastaisuusväitteen tutkittavaksi ottamisesta, jonka Jiangsu Seraphim oli tehnyt täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdan osalta.
- 26 Yleinen tuomioistuin on tältä osin todennut erityisesti, ettei voitu katsoa, että Jiangsu Seraphim olisi 9.3.1994 annettuun tuomioon TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) perustuvassa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla voinut riitauttaa kyseiset säännökset SEUT 263 artiklan nojalla heti niiden antamisen jälkeen, ja se on sitten katsonut, ettei mikään estänyt kantajaa tekemästä mainittuja säännöksiä koskevaa lainvastaisuusväitettä sen käsiteltäväksi saatetun kanteen yhteydessä.
- 27 Kolmanneksi yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 65–152 kohdassa tutkinut sitä, oliko kyseisen kanteen osalta esitetty ainoa kanneperuste hyväksyttävä.
- 28 Tässä tarkoituksessa yleinen tuomioistuin on aluksi valituksenalaisen tuomion 130 kohdassa täsmentänyt, että tässä asiassa esillä olevaa kysymystä, eli kysymystä sellaisten polkumyyntitullien ja tukien vastaisten tullien ajallisesta käyttöön ottamisesta, jotka olisivat tulleet maksettaviksi, jos sittemmin rikottua tai peruutettua sitoumusta ei olisi ollut, oli tarkasteltava polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 10 kohdan ja 10 artiklan 5 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 10 kohdan ja 16 artiklan 5 kohdan nimenomaisten säännösten kannalta.
- 29 Yleinen tuomioistuin on tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 137 ja 138 kohdassa hylännyt toimielinten torjunut tulkinnan, jonka mukaan toimivalta, joka niillä on kyseisten toimielinten perusasetusten täytäntöönpanosta vastuussa olevina toimijoina vaatia kyseisen täytäntöönpanovallan yhteydessä sitä, että kyseessä olevat yritykset maksavat kaikki tällä välin mitätöityjen sitoumuslaskujen kattamista liiketoimista maksettavat tullit, voitiin johtaa mainituista säännöksistä.
- 30 Yleinen tuomioistuin on lopuksi valituksenalaisen tuomion 139–151 kohdassa katsonut, ettei yksikään toimielinten esittämistä argumenteista ollut omiaan muuttamaan tätä päätelmää, ja se on kyseisen tuomion 152 kohdassa todennut, etteivät perusasetukset voineet muodostaa riittäviä oikeusperustoja niiden säännösten antamiseksi, joiden lainvastaisuuteen oli vedottu.

- 31 Yleinen tuomioistuin on neljänneksi tutkinut, voitiinko siitä huolimatta, ettei perusasetuksiin sisältynyt riittäviä oikeusperustoja, riidanalainen asetus kuitenkin perustella oikeudellisesti täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdalla ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdalla, ja se on tältä osin valituksenalaisen tuomion 154–157 kohdassa lausunut lainvastaisuusväitteestä, jonka Jiangsu Seraphim oli tehnyt näiden säännösten osalta.
- 32 Yleinen tuomioistuin on hyväksynyt tämän lainvastaisuusväitteen samankaltaisista syistä kuin ne, jotka oli esitetty sen käsiteltävänä olleessa asiassa esitetyn ainoan kanneperusteen, joka koski perusasetusten yleistä rakennetta, asiasisällön tarkastelun yhteydessä, ja se on näin ollen valituksenalaisen tuomion 158 kohdassa todennut, ettei mainittuja säännöksiä voitu soveltaa nyt esillä olevassa asiassa.
- 33 Yleinen tuomioistuin on näin ollen kyseisen tuomion 160 kohdassa hyväksynyt sen käsiteltävänä olevassa asiassa esitetyn ainoan kanneperusteen, ja se on siten kumonnut riidanalaisen asetuksen 2 artiklan.

Asian käsittely unionin tuomioistuimessa ja valitusasioiden asianosaisten vaatimukset

- 34 Asiassa C-439/20 P tekemällään valituksella komissio, jota neuvosto tukee, vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - jättää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen tutkimatta
 - toissijaisesti hylkää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen perusteettomana ja
 - velvoittaa Jiangsu Seraphimin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 35 Asiassa C-441/20 P tekemällään valituksella neuvosto, jota komissio tukee, vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - hylkää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen ja
 - velvoittaa Jiangsu Seraphimin korvaamaan oikeudenkäyntikulut tai
 - toissijaisesti palauttaa asian yleiseen tuomioistuimeen ja
 - pidättää itsellään oikeuden päättää ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
- 36 Jiangsu Seraphim vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valitukset ja
 - velvoittaa toimielimet korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 37 Unionin tuomioistuimen presidentin 7.1.2021 antamalla määräyksellä asiat C-439/20 P ja C-441/20 P yhdistettiin suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

Valitusten tarkastelu

- 38 Komissio vetoaa neuvoston tukemana asiassa C-439/20 P tekemänsä valituksen tueksi neljään valitusperusteeseen, jotka ovat suurelta osin päällekkäisiä niiden kahden valitusperusteen kanssa, joihin neuvosto komission tukemana vetoaa asiassa C-441/20 P tekemänsä valituksen tueksi. Näin ollen on asianmukaista tutkia nämä valitusperusteet tältä osin yhdessä.
- 39 Ensimmäiset valitusperusteet, joihin näissä asioissa vedotaan, perustuvat oikeudellisiin virheisiin, joiden väitetään johtuvan siitä, että yleinen tuomioistuin on todennut, että ensinnäkin sen käsiteltäväksi saatettu kanne ja toiseksi Jiangsu Seraphimin tekemä lainvastaisuusväite oli otettava tutkittaviksi. Asiassa C-439/20 P esitetyt toinen ja kolmas valitusperuste ja asiassa C-441/20 P esitetyn toisen valitusperusteen ensimmäinen osa perustuvat oikeudellisiin virheisiin, jotka koskevat sitä, että yleinen tuomioistuin katsoi, etteivät perusasetukset muodostaneet riittävä oikeusperustaa riidanalaisen asetuksen 2 artiklan antamiseksi. Asiassa C-439/20 P esitetty neljäs valitusperuste ja asiassa C-441/20 P esitetyn toisen valitusperusteen toinen osa perustuvat asetuksen N:o 1225/2009 14 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 597/2009 24 artiklan 1 kohdan virheelliseen tulkintaan sillä perusteella, että yleinen tuomioistuin on katsonut, ettei näissä säännöksissä valtuuteta neuvostoa ottamaan käyttöön sitoumusten valvontajärjestelmää, johon sisältyy asianomaisten laskujen mitätöinti.

Ensimmäisten valitusperusteiden tarkastelu

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 40 Ensimmäisten asioiden C-439/20 P ja C-441/20 P osalta esitettyjen valitusperusteiden, jotka koostuvat kahdesta osasta, osalta toimielimet arvostelevat yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisia virheitä, kun se on katsonut, että ensinnäkin sen käsiteltäväksi saatettu kanne ja toiseksi Jiangsu Seraphimin kyseisen kanteen yhteydessä tekemä lainvastaisuusväite oli otettava tutkittaviksi.
- 41 Kyseisten ensimmäisten valitusperusteiden ensimmäinen osa sisältää kaksi väitettä, ja sen osalta toimielimet arvostelevat yleistä tuomioistuinta siitä, että se tehnyt oikeudellisia virheitä, kun se on katsonut, että riidanalaisen asetuksen 2 artikla koski SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla Jiangsu Seraphimia suoraan ja että sillä oli oikeussuojan tarve vaatia kyseisen 2 artiklan kumoamista.
- 42 Siltä osin kuin on ensinnäkin kyse valituksenalaisen tuomion 37, 38, 44 ja 45 kohtaa koskevasta väitteestä, joka liittyy siihen, ettei mainittu 2 artikla koskenut Jiangsu Seraphimia suoraan, toimielimet korostavat, että toimija, joka teki tulli-ilmoitukset tuotteista, joiden osalta Jiangsu Seraphimin laatimat laskut mitätöitiin kyseisellä asetuksella, ja joka on näin ollen vastuussa polkumyynti- ja tasoitustulleista, jotka on maksettava kyseisten laskujen mitätöinnin vuoksi, ei ole Jiangsu Seraphim vientiä harjoittavana tuottajana vaan Seraphim Solar System GmbH etuyhteydessä olevana tuojana. Näin ollen riidanalaisen asetuksen 2 artikla ei ole muuttanut Jiangsu Seraphimin oikeudellista tilannetta vientiä harjoittavana tuottajana. Toimielimet toteavat, että sikäli kuin valituksenalaisen tuomion 37, 38 ja 44 kohta olisi ymmärrettävä siten,

että viimeksi mainitun yrityksen oikeudellinen tilanne on muuttunut tai että tällaista vientiä harjoittavaa tuottajaa koskee edelleen suoraan asetus, jolla peruutetaan sitoumus ja mitätöidään vastaavat laskut, tämä toteamus on toimielinten mukaan virheellinen eikä sille ole olemassa mitään perustetta kyseisissä kohdissa mainitussa oikeuskäytännössä.

- 43 Toissijaisesti esitetyllä väitteellä, joka koskee valituksenalaisen tuomion 47 ja 48 kohtaa, toimielimet arvostelevat yleistä tuomioistuinta toiseksi oikeudellisista virheistä, jotka perustuvat siihen, että se on katsonut, että Jiangsu Seraphimilla oli oikeussuojan tarve riidanalaisen asetuksen 2 artiklan kumoamiseen nähden.
- 44 Toimielimet toteavat ensinnäkin, että yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa sekoittanut keskenään asiavaltuuden ja oikeussuojan tarpeen käsitteet. Tuomion perustelujen kyseinen kohta perustuu lisäksi sen edellytyksen virheelliseen tulkintaan, jonka mukaan toimen tulee koskea SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla kantajaa suoraan, ja virheelliseen rinnastukseen komission sellaiseen asetukseen, jolla peruutetaan sitoumukselle annettu hyväksyntä ja otetaan käyttöön tulleva tulevaisuuden osalta.
- 45 Toimielimet esittävät, että nyt käsiteltävässä asiassa neuvosto otti tullit käyttöön samaan aikaan, kun komissio hyväksyi asianomaisen sitoumuksen. Tästä seuraa toimielinten mukaan, että jos Jiangsu Seraphim olisi halunnut riitauttaa näiden tullien käyttöönoton, sen olisi pitänyt nostaa kanne asianomaisista neuvoston asetuksista sen sijaan, että se riitautti ainoastaan asianomaisten sitoumuslaskujen mitätöinnin ja toista talouden toimijaa koskevien tullien perimisen, vaikka mikään kyseisistä laskuista ei muuttanut sen oikeudellista tilannetta.
- 46 Toimielimet toteavat toiseksi, että yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa tulkinnut implisiittisesti oikeussuojan tarpeen käsitettä oikeuskäytännön vastaisesti siten, että riittäisi, että osoitetaan pelkästään, että kanteen menestymisestä olisi saatavissa taloudellista hyötyä, vaikka relevantin hyödyn olisi oltava todettavissa kantajan oikeudellisesta tilanteesta. Jiangsu Seraphim ei toimielinten mukaan joka tapauksessa ole esittänyt mitään näyttöä siitä, että riidanalaisen asetuksen 2 artiklan kumoamisella olisi ollut vaikutusta sen ja Seraphim Solar Systemin väliseen liikesuhteeseen. Kumoamisella ei myöskään olisi oikeudellista vaikutusta viimeksi mainitun yhtiön tullivelan olemassaoloon.
- 47 Mainittujen ensimmäisten valitusperusteiden toinen osa koskee valituksenalaisen tuomion 57–64 kohtaa, ja toimielimet arvostelevat sen osalta yleistä tuomioistuinta siitä, että se on virheellisesti katsonut, että lainvastaisuusväite, jonka Jiangsu Seraphim oli tehnyt täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan (jäljempänä yhdessä lainvastaisuusväitteen kohteena olevat säännökset) osalta, voitiin ottaa tutkittavaksi.
- 48 Toimielimet väittävät ensinnäkin, että yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, ettei Jiangsu Seraphim ollut oikeutettu vaatimaan näiden säännösten kumoamista ja ettei ensimmäisen oikeusasteen kantaja ollut näin ollen 9.3.1994 annettuun tuomioon TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) ja 15.2.2001 annettuun tuomioon Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101) perustuvassa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla ”estynyt” tekemästä kyseistä lainvastaisuusväitettä. Toimielimet toteavat, että erityisesti 9.11.2017 annetusta tuomiosta SolarWorld v. neuvosto (C-205/16 P, EU:C:2017:840) ja 27.3.2019 annetusta tuomiosta Canadian Solar Emea ym. v. neuvosto (C-236/17 P, EU:C:2019:258) ilmenee, että

yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, ettei voitu katsoa, että mainitut säännökset koskivat Jiangsu Seraphimia suoraan ja erikseen ja ettei sillä ollut oikeussuojan tarvetta yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun kumoamiskanteen osalta.

- 49 Toimielimet korostavat toiseksi, etteivät lainvastaisuusväitteen kohteena olevat säännökset ole erotettavissa täytäntöönpanoasetusten N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 muista säännöksistä. Jos unionin säädöksen useita artikloja tai – kuten tässä tapauksessa – koko säädösosaa ei voida erottaa toisistaan, kaikki kyseisen säädöksen laillisuuden riitauttavat väitteet olisi toimielinten mukaan esitettävä silloin, kun mainittu säädös riitautetaan kokonaisuudessaan. Toimielimet toteavat, että yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 57 kohdassa tehnyt oikeudellisen virheen, koska se on lausunut yksinomaan siitä, oliko ensimmäisen oikeusasteen kantajalla oikeus riitauttaa sen tekemän lainvastaisuusväitteen kohteena olevat säännökset. Jiangsu Seraphim olisi toimielinten mukaan nimittäin voinut riitauttaa täytäntöönpanoasetukset N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 kokonaisuudessaan – mikä niiden mukaan on tässä yhteydessä merkityksellinen kriteeri – vetoamalla tältä osin kyseisten täytäntöönpanoasetusten minkä tahansa yksittäisen säännöksen lainvastaisuuteen. Toimielimet toteavat, että koska Jiangsu Seraphim ei ole riitauttanut kyseisiä täytäntöönpanoasetuksia sille asetetussa kanteen nostamiselle varatussa määrääjässä, se ei näin ollen ole enää voinut tehdä lainvastaisuusväitettä tältä osin.
- 50 Toimielimet esittävät kolmanneksi ja toissijaisesti, että yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että mainittu lainvastaisuusväite oli otettava tutkittavaksi, koska – sen takia, että lainvastaisuusväitteen kohteena olevat säännökset eivät ole erotettavissa täytäntöönpanoasetusten N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 muista osista – Jiangsu Seraphim ei ollut voinut tehdä lainvastaisuusväitettä ainoastaan lainvastaisuusväitteen kohteena olevien säännösten osalta, vaan sen olisi pitänyt tehdä kyseinen väite kyseisten täytäntöönpanoasetusten osalta kokonaisuudessaan ”pakettina”. Toimielimet toteavat lisäksi, että – toisin kuin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa katsonut – lainvastaisuusväitteen kohteena olevat säännökset eivät ole yleisiä säännöksiä, vaan Jiangsu Seraphimia koskevia yksittäisiä päätöksiä.
- 51 Neljänneksi ja edeltävään nähden vieläkin toissijaisemmin toimielimet toteavat, että ensimmäisessä oikeusasteessa esitetty ainoa kanneperuste on tehoton, koska se kohdistuu säännöksiin, jotka eivät muodosta riidanalaisen asetuksen oikeusperustaa. Kyseinen asetus nimittäin perustuu polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklaan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklaan. Toimielimet toteavat lisäksi, että yleinen tuomioistuin on ilmeisesti katsonut, ettei Jiangsu Seraphimilla ollut ajallisesti estynyt tekemästä SEUT 277 artiklan mukaista lainvastaisuusväitettä, sen takia, että se tulkitisi ainoaa kanneperustetta virheellisesti, koska niiden mukaan ensimmäisen oikeusasteen kantaja väitti kyseisen kanneperusteen osalta, että riidanalainen asetus itsessään oli ristiriidassa perusasetusten asian kannalta merkityksellisten säännösten kanssa. Näin tehdessään yleinen tuomioistuin on toimielinten mukaan mennyt ratkaisussaan selvästi asianosaisten esittämien vaatimusten ulkopuolelle (*ultra petita*).
- 52 Jiangsu Seraphim väittää, että asioissa C-439/20 P ja C-441/20 P esitetyt ensimmäiset valitusperusteet on hylättävä perusteettomina.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 53 Aluksi on muistutettava, että SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätään kahdesta tapauksesta, joissa luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä katsotaan olevan asiavaltuus nostaa kanne toimesta, jota ei ole osoitettu sille. Tällaisen kanteen nostaminen on mahdollista

yhtäältä sillä edellytyksellä, että kyseinen toimi koskee kyseistä henkilöä suoraan ja erikseen. Tällainen henkilö voi toisaalta nostaa kanteen sääntelytoimesta, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jos kyseinen toimi koskee sitä suoraan (tuomio 15.7.2021, Deutsche Lufthansa v. komissio, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 54 Asioissa C-439/20 P ja C-441/20 P esitettyjen ensimmäisten valitusperusteiden ensimmäisessä osassa toimielimet kyseenalaistavat ensinnäkin arvioinnin, jonka yleinen tuomioistuin on tehnyt erityisesti valituksenalaisen tuomion 37, 38, 44 ja 45 kohdassa, kun se on tutkinut kahdesta edellä mainitusta tapauksesta ensimmäistä, eli sitä, koskiko riidanalaisen asetuksen 2 artikla ensimmäisen oikeusasteen kantajaa SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan.
- 55 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön, jonka yleinen tuomioistuin palauttaa mieleen valituksenalaisen tuomion 36 kohdassa, mukaan kahden kriteerin on täytyttävä kumulatiivisesti sen edellytyksen osalta, jonka mukaan kanteen kohteena olevan toimen on koskettava suoraan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, eli ensinnäkin, että kyseisellä toimella on välittömiä vaikutuksia kyseisen henkilön oikeudelliseen tilanteeseen, ja toiseksi, ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen täytäntöönpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin täytäntöönpano on luonteeltaan puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan unionin lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (ks. vastaavasti mm. tuomio 6.11.2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. komissio, komissio v. Scuola Elementare Maria Montessori ja komissio v. Ferracci, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42 kohta ja tuomio 15.7.2021, Deutsche Lufthansa v. komissio, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 83 kohta).
- 56 Toimielimet väittävät tältä osin muun muassa, että – toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut erityisesti valituksenalaisen tuomion 44 ja 45 kohdassa – nyt käsiteltävässä asiassa Jiangsu Seraphim ei vientiä harjoittavana tuottajana ole se toimija, jota riidanalaisen asetuksen 2 artikla edellä mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla koskee suoraan, vaan kyseinen säännös koskee suoraan Seraphim Solar System GmbH:ta etuyhteydessä olevana tuojana, koska se on tehnyt vaaditut tulli-ilmoitukset ja on vastuussa sellaisten polkumyyntitullien ja tasoitustullien maksamisesta, jotka on maksettava kyseisten laskujen mitätöimisen johdosta.
- 57 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, joka perustuu 21.2.1984 annettuun tuomioon Allied Corporation ym. v. komissio (239/82 ja 275/82, EU:C:1984:68, 12 kohta), ilmenee, että vaikka asetukset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, ovat luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan normatiivisia, ne voivat koskea suoraan ja erikseen niitä kyseessä olevan tuotteen tuottajia ja viejiä, joita syytetään polkumyyntistä niiden liiketoimintaa koskevien tietojen perusteella. Asia on näin yleensä sellaisten tuotanto- ja vientiyriyten osalta, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity kyseisissä toimielinten toimissa tai että valmistelevat tutkimukset ovat koskeneet niitä (ks. viimeisimpänä tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 73 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 58 Unionin tuomioistuin on tältä osin täsmentänyt, ettei asetuksen, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, voida katsoa koskevan yritystä suoraan ainoastaan sen vuoksi, että tämä on kyseisen tullin kohteena olevan tuotteen tuottaja, vaan viejän asema on tässä suhteessa keskeistä. Edeltävässä kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että se, että asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, koskee suoraan tiettyjä kyseessä olevan tuotteen tuottajia ja viejiä, johtuu erityisesti siitä, että niiden katsotaan syyllistyneen polkumyyntiin. Tuottajan, joka ei

vie tuotantoaan unionin markkinoille, vaan myy sitä ainoastaan kotimarkkinoillaan, ei voida katsoa syyllistyneen polkumyyntiin (tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 74 kohta).

- 59 Kyseisten periaatteiden mukaisesti on todettava ensinnäkin, että Jiangsu Seraphim on samalla täytäntöönpanoasetuksissa N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 tarkoitettujen tuotteiden tuottaja ja viejä.
- 60 Toiseksi on todettava, että Jiangsu Seraphim on yksilöity täytäntöönpanoasetusten N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 – joilla on otettu käyttöön oikeusriidan kohteena olevat lopullinen polkumyyntitulli ja lopullinen tasoitustulli – liitteessä I, päätöksen N:o 2013/423 – jolla komissio on hyväksynyt hintasitoumuksen, jota kyseinen oikeusriita koskee – liitteessä, päätöksen N:o 2013/707 – jolla komissio on vahvistanut kyseisen hyväksynnän – liitteessä ja riidanalaisen asetuksen – jolla komissio on peruuttanut kyseisen hyväksynnän muun muassa Jiangsu Seraphimin osalta – 1 artiklassa.
- 61 Kolmanneksi on korostettava, että asianomaiselle sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisella, joka on toteutettu riidanalaisella asetuksella ja josta seuraa, ettei Jiangsu Seraphimin hyväksi sovelleta enää täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 1 kohdassa ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vapautuksia, on asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien oikeudelliseen tilanteeseen nähden vaikutuksia, jotka ovat verrattavissa sellaisten asetusten säännösten, joilla kyseiset tullit otetaan käyttöön, vaikutuksiin asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien oikeudelliseen tilanteeseen. Tämän tuomion 57 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä seuraa, että voidaan katsoa, että asian kannalta merkitykselliset asetuksen säännökset koskevat suoraan tällaisia vientiä harjoittavia tuottajia.
- 62 Tältä osin on erityisesti todettava, että riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään, että Jiangsu Seraphimin laatimat ja kyseisen asetuksen liitteessä I luetellut laskut mitätöidään ja että näin ollen liiketoimista, joita kyseiset laskut koskevat, on kannettava lopulliset polkumyynti- ja tasoitustullit, kuten yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa.
- 63 Tässä tilanteessa on katsottava, että kyseisillä säännöksillä on ollut välitön vaikutus Jiangsu Seraphimin oikeudelliseen tilanteeseen, koska ne vaikuttavat väistämättä liiketoimiin, joissa ensimmäisen oikeusasteen kantaja on osapuolena, ja niitä säänteleviin sopimussuhteisiin. Toimielimet eivät myöskään ole kyseenalaistaneet yleisen tuomioistuimen myös valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa tekemää toteamusta, jonka mukaan mainituissa säännöksissä ei jätetty kansallisille tulliviranomaisille minkäänlaista harkintavaltaa siltä osin kuin oli kyse kyseisten laskujen mitätöinnistä ja sen perusteella maksettaviksi tulevien tullien kantamisesta.
- 64 Edellä esitetystä ilmenee, ettei yleinen tuomioistuin ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on valituksenalaisen tuomion 45 kohdassa katsonut, että riidanalaisen asetuksen 2 artikla koski Jiangsu Seraphimia suoraan.
- 65 Lisäksi on todettava, että siltä osin kuin toimielimet arvostelevat yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on valituksenalaisen tuomion 47 ja 48 kohdassa katsonut, että Jiangsu Seraphimilla oli oikeussuojan tarve vaatia kyseisen 2 artiklan kumoamista, on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan tutkia vain siltä osin kuin tällä henkilöllä on

intressi saada riidanalainen toimi kumotuksi. Tällainen intressi edellyttää, että riidanalaisen toimen kumoamisella voi itsessään olla oikeusvaikutuksia ja että kanne voi näin mahdollisesti tuloksellaan tuottaa kantajalle jotakin hyötyä (tuomio 17.9.2015, Mory ym. v. komissio, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55 kohta ja tuomio 27.3.2019, Canadian Solar Emea ym. v. neuvosto, C-236/17 P, EU:C:2019:258, 91 kohta).

- 66 Tältä osin on ensinnäkin todettava, että vaikka kyseessä ovatkin erilliset edellytykset, ei ole poissuljettua, että tietyt tekijät tai seikat voivat olla omiaan osoittamaan sekä kantajan asiavaltuuden unionin toimen osalta että erityisesti jonkin asiavaltuuden edellytyksen täyttymisen, kuten sen, että kyseinen toimi koskee kantajaa suoraan, että sen, että kyseisellä kantajalla on oikeussuojan tarve kyseisen toimen osalta.
- 67 Näin ollen yleinen tuomioistuin on nyt esillä olevassa asiassa voinut ottaa valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa huomioon olennaisilta osin samat seikat arvioidessaan sitä, oliko Jiangsu Seraphimilla oikeussuojan tarve kanteen nostamisen osalta, ja siltä osin kuin oli kyse tämän tuomion 57–63 kohdassa käsitelystä kysymyksestä, eli siitä, oliko riidanalaisen asetuksen 2 artiklalla välitön vaikutus sen oikeudelliseen tilanteeseen, eli ensimmäisen oikeusasteen kantajan laatimien sitoumuslaskujen mitätöinnin ja näin ollen tullien kantamisen niiden liiketoimien osalta, joita kyseiset laskut koskivat, ilman, että tältä osin voidaan päätellä – toisin kuin toimielimet väittävät – että olisi tehty oikeudellinen virhe, joka perustuisi siihen, että yleinen tuomioistuin olisi sekoittanut keskenään asiavaltuuden ja oikeussuojan tarpeen käsitteet tai että se olisi tältä osin tukeutunut sitä edellytystä koskevaan virheelliseen tulkintaan, jonka mukaan kanteen kohteena olevan toimen on koskettava kantajaa SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan.
- 68 Seuraavaksi on todettava, että – kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 38 kohdassa huomauttanut – yleinen tuomioistuin on voinut perustellusti katsoa, että Jiangsu Seraphimin laatimien laskujen mitätöinti ja määräys kantaa lopulliset tullit, jotka oli tulivat maksettaviksi liiketoimista, joita mainitut laskut koskivat, ovat ensimmäisen oikeusasteen kantajan, joka on asianomaisten tuotteiden vientiä harjoittava tuottaja, kannalta vahingollisia oikeudellisia tekijöitä, joiden poistaminen näin ollen tuottaa sille hyötyä tämän tuomion 65 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.
- 69 Tästä seuraa, että riippumatta siitä, onko yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa mainitsema oikeuskäytäntö merkityksellinen nyt käsiteltävänä olevan asian kannalta tai missä määrin se on merkityksellinen, yleinen tuomioistuin on voinut kyseisen tuomion 49 kohdassa perustellusti katsoa, että Jiangsu Seraphimilla oli oikeussuojan tarve vaatia riidanalaisen asetuksen 2 artiklan kumoamista.
- 70 Tätä toteamusta ei myöskään voida kyseenalaistaa toimielinten esittämällä väitteellä siitä, että kyseiset tullit oli itse asiassa jo otettu käyttöön silloin, kun asianomainen sitoumus hyväksyttiin, koska siltä osin kuin on kyse oikeussuojan tarvetta koskevasta edellytyksestä, on määritettävä, jatkuuko tällaisen intressin olemassaolo ja erityisesti se vahingollinen tilanne, joka nostetulla kanteella pyritään korjaamaan, ja onko se vielä, eli joka tapauksessa kanteen nostamisen ajankohtana, olemassa (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2018, Bank Mellat v. neuvosto, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 50 kohta ja tuomio 27.3.2019, Canadian Solar Emea ym. v. neuvosto, C-236/17 P, EU:C:2019:258, 92 kohta).

- 71 Lopuksi on huomautettava, että siltä osin kuin toimielimet pyrkivät riitauttamaan yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa esittämät näkökohdat, on riittävää todeta, että – kuten yleinen tuomioistuin on itsekin lausunut – kyseisessä kohdassa esitetään vain täydentävä perustelu. Kyseinen väite on näin ollen hylättävä tehottomana (ks. vastaavasti tuomio 17.9.2020, *Troszczyński v. parlamentti*, C-12/19 P, EU:C:2020:725, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 72 Edellä esitetyistä näkökohdista seuraa, että asioissa C-439/20 P ja C-441/20 P esitettyjen ensimmäisten valitusperusteiden ensimmäinen osa on hylättävä.
- 73 Ensimmäisten valitusperusteiden toisella osalla toimielimet arvostelevat yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisia virheitä, kun se on valituksenalaisen tuomion 57–64 kohdassa katsonut, että lainvastaisuusväite, jonka Jiangsu Seraphim oli tehnyt täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdan osalta, voitiin ottaa tutkittavaksi.
- 74 Siltä osin kuin toimielimet väittävät ensinnäkin, että yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti 9.3.1994 annettuun tuomioon *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90) ja 15.2.2001 annettuun tuomioon *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:90) perustuvan oikeuskäytännön kannalta, ettei Jiangsu Seraphim voinut SEUT 263 artiklan nojalla nostaa suoraa kannetta lainvastaisuusväitteen kohteena olevien säännösten osalta niiden antamisen jälkeen, joten ensimmäisen oikeusasteen kantaja ei näin ollen ollut kyseisessä oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla ”estynyt” tekemästä SEUT 277 artiklan mukaista lainvastaisuusväitettä ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen yhteydessä, on aiheellista huomata, että vaikka yleinen tuomioistuin on myös tarkastellut erityisesti valituksenalaisen tuomion 62 ja 63 kohdassa sitä, voitiinko katsoa, että lainvastaisuusväitteen kohteena olevat säännökset koskivat ensimmäisen oikeusasteen kantajaa suoraan ja mahdollisesti erikseen, erityisesti valituksenalaisen tuomion 64 kohdasta ilmenee, että yleinen tuomioistuin on katsonut, että lainvastaisuusväite voitiin ottaa tutkittavaksi sillä perusteella, että Jiangsu Seraphimilla ei ollut oikeussuojan tarvetta täytäntöönpanoasetusten N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 suhteen välittömästi niiden antamisen jälkeen.
- 75 Yleinen tuomioistuin on tässä tarkoituksessa valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa korostanut, että täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artikla ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artikla merkitsivät Jiangsu Seraphimin hyväksi sovellettavia vapautuksia, koska kyseisistä unioniin tuoduista tuotteista ei tarvinnut maksaa lopullisia polkumyynti- ja tasoitustulleja sillä edellytyksellä, että sitoumuksissa ilmoitetut ehdot täyttyivät.
- 76 Siltä osin kuin on kyse erityisesti täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdan b alakohdasta ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdan b alakohdasta, yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 59 ja 60 kohdassa todennut, että mainituilla säännöksillä vain annettiin komissiolle oikeus peruuttaa konkreettisille sitoumuksille annettu hyväksyntä ja mitätöidä vastaavat sitoumuslaskut, joten kyseisten säännösten epäsuotuisat vaikutukset saattoivat ilmetä vain tulevaisuudessa toteutettavien erityisten toimien välityksellä, eli muun muassa sen kautta, että komissio peruuttaa annetun sitoumuksen hyväksynnän, minkä jälkeen vastaavat sitoumuslaskut mitätöidään ja tullit, jotka tulevat maksettaviksi liiketoimista, joita kyseiset laskut koskevat, kannetaan.

- 77 Tässä tilanteessa on todettava, että yleinen tuomioistuin on voinut oikeudellista virhettä tekemättä katsoa valituksenalaisen tuomion 61 ja 62 kohdassa, että lainvastaisuusväitteen kohteena olevien säännösten antamisajankohtana tai välittömästi niiden antamisen jälkeen niiden soveltaminen Jiangsu Seraphimiin nähden oli hypoteettista ja ettei ensimmäisen oikeusasteen kantajan oikeussuojan tarve voinut perustua tähän pelkkään mahdollisuuteen, koska – kuten tämän tuomion 70 kohdassa muistutetaan – tällaisen tarpeen on oltava jo syntynyt ja edelleen olemassa oleva kanteen nostamisen ajankohtana, eikä se voi koskea tulevaa hypoteettista tilannetta (ks. vastaavasti tuomio 27.3.2019, Canadian Solar Emea ym. v. neuvosto, C-236/17 P, EU:C:2019:258, 92 kohta).
- 78 Lisäksi on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 277 artikla on ilmaisu yleisestä periaatteesta, jolla asianosaisille annetaan siinä tarkoituksessa, että ne voivat saada kumotuksi unionin toimen SEUT 263 artiklan perusteella, oikeus riitauttaa toimielinten sellaisen aikaisempien toimien pätevyys, jotka muodostavat kanteen kohteena olevan toimen oikeusperustan, jos asianosaisella ei ollut oikeutta nostaa SEUT 263 artiklan nojalla suoraa kannetta viimeksi mainituista toimista, joiden seurauksista se näin ollen kärsii voimatta vaatia niiden kumoamista (ks. vastaavasti tuomio 6.3.1979, Simmenthal v. komissio, 92/78, EU:C:1979:53, 39 kohta ja tuomio 8.9.2020, komissio ja neuvosto v. Carreras Sequeros ym., C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67 kohta).
- 79 Kyseisestä oikeuskäytännöstä seuraa, että lainvastaisuusväitteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on välttämättä se, että siihen vetoavalla kantajalla ei ole oikeutta nostaa suoraa kannetta kyseisen toimen kumoamiseksi (tuomio 17.12.2020, BP v. FRA, C-601/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:1048, 27 kohta).
- 80 Tästä seuraa, että yleinen tuomioistuin on voinut valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa perustellusti katsoa, että koska Jiangsu Seraphimilla ei ole ollut oikeussuojan tarvetta lainvastaisuusväitteen kohteena olevien säännösten suhteen heti niiden antamisen jälkeen, se ei ollut ”estynyt” tekemästä kyseistä lainvastaisuusväitettä ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen yhteydessä.
- 81 Se, että valituksenalaisen tuomion 63 kohdan osalta todettaisiin oikeudellinen virhe sillä perusteella, että yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että lainvastaisuusväitteen kohteena olevat säännökset eivät olleet yksittäistapauksessa tehty päätös vaan luonteeltaan yleisiä säännöksiä, ei ole omiaan horjuttamaan tätä päätelmää. Ensimmäisten valitusperusteiden toisen osan tueksi esitetty ensimmäinen väite on näin ollen hylättävä.
- 82 Siltä osin kuin toimielimet väittävät toiseksi ja toissijaisesti, että yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on todennut, että ensimmäisen oikeusasteen kantajan tekemä lainvastaisuusväite voitiin ottaa tutkittavaksi, vaikka sen olisi pitänyt todeta, että lainvastaisuusväitteen kohteena olevat säännökset eivät olleet erotettavissa täytäntöönpanoasetusten N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 muista osista ja että kyseinen lainvastaisuusväite olisi pitänyt tehdä kyseisten täytäntöönpanoasetusten osalta kokonaisuudessaan, on todettava, että tutkimatta jättämistä koskeva peruste, joka perustui 9.3.1994 annetusta tuomiosta TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) ja 15.2.2001 annetusta tuomiosta Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101) seuraavaan oikeuskäytäntöön ja jonka komissio, jota neuvosto tuki, oli esittänyt ensimmäisessä oikeusasteessa, perustui siihen, että SEUT 263 artiklassa määrätty kanteen nostamiselle varattu määräaika oli päättynyt, eikä siihen, etteivät kyseiset säännökset ole erotettavissa mainittujen täytäntöönpanoasetusten muista säännöksistä.

- 83 On muistettava, että unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 170 artiklan 1 kohdan mukaan muutoksenhaussa ei voida muuttaa oikeudenkäynnin kohdetta siitä, mikä se oli yleisessä tuomioistuimessa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuin on näin ollen muutoksenhakumenettelyssä toimivaltainen arvioimaan ainoastaan sitä oikeudellista ratkaisua, joka on tehty ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyistä perusteista ja argumenteista. Asianosainen ei siis voi esittää ensimmäisen kerran unionin tuomioistuimessa perustetta, jota se ei ole esittänyt yleisessä tuomioistuimessa, koska tämä merkitsisi sitä, että sillä olisi oikeus laajentaa unionin tuomioistuimessa, jonka toimivaltaa muutoksenhaun yhteydessä on rajoitettu, kannettaan yleisessä tuomioistuimessa käsiteltyyn asiaan nähden (tuomio 6.10.2021, Sigma Alimentos Exterior v. komissio, C-50/19 P, EU:C:2021:792, 37 ja 38 kohta).
- 84 Näin ollen toimielinten väite, jonka mukaan lainvastaisuusväitteen kohteena olevia säännöksiä ei voida erottaa täytäntöönpanoasetusten N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 muista säännöksistä, on jätettävä tutkimatta, koska tämä väite on esitetty ensimmäisen kerran valitusten yhteydessä.
- 85 Kolmanneksi on todettava, että samoista syistä on jätettävä tutkimatta myös toissijaisesti esitetty väite, joka koskee sitä, että lainvastaisuusväite, jonka Jiangsu Seraphim on tehnyt ensimmäisessä oikeusasteessa, on tehoton sillä perusteella, että se on kohdistettu säännöksiin, jotka eivät muodosta riidanalaisen asetuksen oikeusperustaa.
- 86 Siltä osin kuin toimielimet väittävät lopuksi ja edeltävään nähden vieläkin toissijaisemmin, että yleinen tuomioistuin on lausunut kyseisestä lainvastaisuusväitteestä tulkitsemalla ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyä ainoaa kanneperustetta virheellisesti siten, että kantaja olisi kyseisen kanneperusteen osalta pyrkinyt väittämään, että riidanalaisella asetuksella rikottiin suoraan perusasetusten asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä, vaikka ensimmäisessä oikeusasteessa jätetty kannekirjelmä ei sisältänyt kyseistä perustetta, joten yleinen tuomioistuin on lausunut ultra petita, on riittävää todeta, että kyseisen kannekirjelmän sanamuodosta käy ilmi, että kyseinen ainoa kanneperuste perustui nimenomaisesti polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 1, 9 ja 10 kohdan ja 10 artiklan 5 kohdan sekä tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 1, 9 ja 10 kohdan ja 16 artiklan 5 kohdan rikkomiseen ja että mainittu ainoa kanneperuste yhdistyi täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan osalta esitettyyn lainvastaisuusväitteeseen.
- 87 Kyseinen väite on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 88 Edellä esitetyistä näkökohdista seuraa, että asioissa C-439/20 P ja C-441/20 P esitettyjen ensimmäisten valitusperusteiden toinen osa on hylättävä.
- 89 Edellä esitetyn perusteella kyseiset ensimmäiset valitusperusteet on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Asiassa C-439/20 P esitettyjen toisen ja kolmannen valitusperusteen ja asiassa C-441/20 P esitetyn toisen valitusperusteen ensimmäisen osan tarkastelu

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 90 Asiassa C-439/20 P esitettyjen toisen ja kolmannen valitusperusteen ja asiassa C-441/20 P esitetyn toisen valitusperusteen ensimmäisen osan osalta toimielimet arvostelevat yleistä tuomioistuinta siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 115–152 kohdassa tehnyt oikeudellisia virheitä, kun se on katsonut, etteivät perusasetukset muodostaneet riittäviä oikeusperusteita riidanalaisen asetuksen 2 artiklan, joka koski Jiangsu Seraphimin sitoumuslaskujen mitätöintiä ja niiden polkumyynti- ja tasoitustullien kantamista, jotka tulivat maksettaviksi sillä hetkellä, kun kyseisissä laskuissa tarkoitettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus otettiin vastaan, antamiselle.
- 91 Tältä osin on todettava, että toimielimet arvostelevat erityisesti asiassa C-439/20 P esitetyn toisen valitusperusteen ja asiassa C-441/20 P esitetyn toisen valitusperusteen ensimmäisen osan osalta yleistä tuomioistuinta siitä, että se on erityisesti valituksenalaisen tuomion 119, 129–132, 138, 140–147 ja 151 kohdassa tehnyt oikeudellisia virheitä, kun se on pitänyt kyseistä tuontia koskevien tullien kantamista ”taannehtivana”.
- 92 Toimielimet toteavat ensinnäkin, ettei yleinen tuomioistuin ole mitenkään perustellut olettamusta, jonka mukaan kyseiset tullit olisi kannettu ”taannehtivasti”, vaikka tämä olettamus on valituksenalaisen tuomion kyseisten kohtien perustana ja vaikka se on ”keskeisessä asemassa” siinä tulkinnassa, jonka yleinen tuomioistuin on kyseisen tuomion 128–138 kohdassa perusasetusten relevanteista säännöksistä tehnyt.
- 93 Toimielimet toteavat toiseksi, että kun yleinen tuomioistuin on pitänyt kyseisten tullien kantamista ”taannehtivana”, se on tehnyt oikeudellisia virheitä erityisesti polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 10 kohdan ja 10 artiklan 5 kohdan sekä tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 10 kohdan ja 16 artiklan 5 kohdan tulkinnassa. Toimielinten mukaan kyseiset säännökset muodostavat nimittäin riittävän oikeusperustan tullien kantamiseksi sellaisesta tuonnista, jonka katsotaan rikkovan asianomaista sitoumusta.
- 94 Toimielimet korostavat tältä osin, ettei kyse ole siitä, milloin asianomaisesta tuonnista on kannettu tulli, vaan siitä, onko kyseinen tuonti luovutettu vapaaseen liikkeeseen kyseisen tullin käyttöönoton jälkeen. Näin ollen ratkaiseva peruste sen määrittämiseksi, onko kyseisen tullin kantaminen taannehtivaa, on se ajankohta, jona kyseinen toimenpide otettiin käyttöön. Nyt käsiteltävässä asiassa täytäntöönpanoasetuksista N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 käy toimielinten mukaan selvästi ilmi, että kyseiset tuontitullit on otettu käyttöön vuonna 2013, eli ennen kuin kyseinen tuonti, jota mitätöidyt sitoumuslaskut koskevat, on luovutettu vapaaseen liikkeeseen. Riidanalaisella asetuksella on toimielinten mukaan ainoastaan käynnistetty kyseisten tullien kantaminen.
- 95 Asiassa C-439/20 P esitetyn kolmannen valitusperusteen osalta toimielimet arvostelevat yleistä tuomioistuinta siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 119, 129–138, 140–147 ja 151 kohdassa tulkinnut polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 1, 9 ja 10 kohtaa ja 10 artiklan 5 kohtaa sekä tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 1, 9 ja 10 kohtaa ja 16 artiklan 5 kohtaa virheellisesti, kun se on katsonut, ettei kyseisiä säännöksiä voitu soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa. Toimielimet toteavat, että yleinen tuomioistuin on virheellisesti hylännyt niiden kyseisistä säännöksistä esittämän tulkinnan.

- 96 Toimielimet esittävät ensinnäkin, että samat säännökset, sellaisina kuin ne ovat muutettuina asetuksella N:o 461/2004, muodostavat todellisuudessa riittävän oikeusperustan tullien kantamiselle tuonnista, jonka on todettu rikkovan asianomaista sitoumusta. Yleinen tuomioistuin on toimielinten mukaan jättänyt valituksenalaisen tuomion 115–118 kohdassa ottamatta kokonaan huomioon sen, että tällaisen muutoksen jälkeen lopullinen tulli on otettu käyttöön kyseisen sitoumuksen hyväksymisestä alkaen, eikä vasta alkaen siitä, kun kyseinen sitoumus on peruutettu. Näin ollen kyseisiä tulleja ei ole otettu käyttöön taannehtivasti.
- 97 Toimielimet väittävät, että erityisesti valituksenalaisen tuomion 119 kohdan osalta on tehty kaksi oikeudellista virhettä, kun yleinen tuomioistuin on katsonut, että tullien kantaminen tuonnista, jolla on rikottu kyseistä sitoumusta, rajoittui polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 10 kohdassa ja 10 artiklan 5 kohdassa sekä tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 10 kohdassa ja 16 artiklan 5 kohdassa säädettyihin kahteen tapaukseen.
- 98 Kyseiset säännökset koskevat toimielinten mukaan ensinnäkin tullien taannehtivaa soveltamista, toisin sanoen – toisin kuin riidanalaisessa asetuksessa säädetään – tullien kantamista tuonnista, joka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen ennen lopullisten tullien käyttöönottoa. Toiseksi yleinen tuomioistuin on niiden mukaan ottanut vuonna 2004 tehdyn lainsäädäntömuutoksen huomioon vääristyneellä tavalla. Mainitut kaksi tapausta koskevat niiden mukaan nimittäin yksinomaan tilannetta, jossa neuvosto ei ollut ottanut käyttöön lopullista tullia ajankohtana, jona kyseinen sitoumus hyväksyttiin.
- 99 Toimielimet katsovat seuraavaksi, ettei perusasetusten perustelukappaleilla, joihin yleinen tuomioistuin tukeutuu valituksenalaisen tuomion 132–137 kohdassa, ole merkitystä asian kannalta. Toisin kuin yleinen tuomioistuin on kyseisen tuomion 144 kohdassa todennut, huomioon olisi otettava asetuksen N:o 461/2004 18 ja 19 perustelukappale. Näin ollen – toisin kuin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa väitetystä todennut – erityissäännökset, jotka koskevat väliaikaisten tullien käyttöönottoa ainoastaan sitoumuksen rikkomisen tai peruuttamisen jälkeen ja tällaisten tullien taannehtivaa käyttöönottoa, eivät rajoita sellaisten tullien kantamista, jotka on aiemmin otettu käyttöön sellaisen tuonnin osalta, josta on todettu, ettei se täyttänyt asianomaisen sitoumuksen muodollisia tai aineellisia edellytyksiä.
- 100 Toimielimet toteavat lopuksi, että toteamukset, jotka yleinen tuomioistuin on esittänyt erityisesti valituksenalaisen tuomion 141, 145 ja 146 kohdassa, ovat virheellisiä.
- 101 Jiangsu Seraphim väittää, että yleinen tuomioistuin on perustellusti hylännyt toimielinten esittämän tulkinnan ja että niiden esittämät valitusperusteet on näin ollen hylättävä perusteettomina.
- 102 Jiangsu Seraphim toteaa tältä osin yhtäältä, että riidanalaisella asetuksella otetaan käyttöön tulleja taannehtivasti, mikä menee pidemmälle kuin mitä perusasetuksissa sallitaan. Yleinen tuomioistuin on näin ollen sen mukaan perustellusti katsonut, etteivät kyseiset perusasetukset muodostaneet riittävää oikeusperustaa riidanalaisen asetuksen säännösten antamiselle.
- 103 Jiangsu Seraphim toteaa toisaalta, että siinä tapauksessa, että sitoumuksen ehtoja rikotaan, polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdasta ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohdasta seuraa, että tulleja, joita ei sovellettu kyseisen sitoumuksen hyväksymisen seurauksena, sovelletaan automaattisesti tuontiin, joka on toteutettu siitä ajankohdasta alkaen, kun mainittu sitoumus peruutettiin, eikä aikaisempaan tuontiin.

- 104 Jiangsu Seraphim toteaa, että – kuten yleinen tuomioistuin on katsonut – perusasetuksilla luodussa järjestelmässä tulleja, jotka tulevat maksettaviksi sen takia, että asianomaisia sitoumuksia on rikottu, ei voida ottaa käyttöön taannehtivasti polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 10 kohdassa ja 10 artiklan 5 kohdassa sekä tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 10 kohdassa ja 16 artiklan 5 kohdassa säädettyjen menettelyllisten rajojen ulkopuolella. Unionin oikeudessa ei Jiangsu Seraphimin mukaan anneta millään tavoin komissiolle oikeutta mitätöidä laskuja ja velvoittaa tulliviranomaisia kantamaan tulleja taannehtivasti aikaisemmasta vapaaseen liikkeeseen luovutetusta tuonnista ilman kirjaamista ja väliaikaisten tullien käyttöön ottamista. Sen mukaan vuonna 2004 tehtyjen muutosten tarkoituksena oli yksinomaan yhtäältä mahdollistaa sitoumuksen peruuttaminen ja asianomaisen tullin soveltaminen yhdellä ainoalla säädöksellä ja lopettaa siten ”aikaisemmin voimassa ollut raskas kaksinkertainen menettely”, joka edellytti sekä komission että neuvoston osallistumista, ja toisaalta vahvistaa sitovia määräaikoja sellaisten tutkimusten päättämiseksi, jotka koskivat asianomaisten sitoumusten oletettuja rikkomisia.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 105 Asiassa C-439/20 P esitetyt toinen ja kolmas valitusperuste ja asiassa C-441/20 P esitetyn toisen valitusperusteen ensimmäinen osa kohdistuvat valituksenalaisen tuomion 115–152 kohdassa esitettyihin perusteluihin, joilla yleinen tuomioistuin on hyväksynyt Jiangsu Seraphimin ensimmäisessä oikeusasteessa nostamansa kanteen tueksi esittämän ainoan valitusperusteen, jolla se pyrki osoittamaan, että komissio on riidanalaisen asetuksen 2 artiklalla rikkonut yhtäältä polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 ja 10 artiklaa ja toisaalta tukien vastaisen perusasetuksen 13 ja 16 artiklaa mitätöimällä sitoumuslaskut ja määräämällä kannettaviksi tullit, jotka tulivat maksettaviksi ajankohtana, jona kyseisissä laskuissa tarkoitettun tuonnin vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskeva ilmoitus otettiin vastaan.
- 106 Väitteillä, jotka toimielimet esittävät kyseisten valitusperusteiden ja kyseisen osan tueksi ja joita on aiheellista tarkastella yhdessä, ne arvostelevat yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tulkinnut virheellisesti perusasetuksia ja erityisesti kyseisiä säännöksiä, luettuina niiden asiayhteydessä, koska se on todennut muun muassa – katsoen virheellisesti, että riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa tarkoitettut toimenpiteet olivat ”taannehtivia” – ettei kyseisissä säännöksissä annettu toimielimille oikeutta toteuttaa kyseisiä toimenpiteitä seurauksena siitä, että asianomaiselle sitoumukselle annettu hyväksyntä peruutettiin.
- 107 Tältä osin on todettava, että päätyäkseen valituksenalaisen tuomion 152 kohdassa esitettyyn päätelmään, jonka mukaan perusasetukset eivät voi muodostaa riittävää oikeusperustaa riidanalaisen asetuksen 2 artiklan antamiselle, yleinen tuomioistuin on ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 115–119 kohdassa katsonut, että koska kyseinen tapaus liittyi sen mukaan sellaisten polkumyynti- ja tasoitustullien käyttöön ottamiseen, jotka olisi pitänyt maksaa, jos tällä välin rikottua sitoumusta ei olisi ollut olemassa, kyseiseen tapaukseen ei sovellettu polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 10 kohtaa ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 10 kohtaa eikä polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 10 artiklan 5 kohtaa ja tukien vastaisen perusasetuksen 16 artiklan 5 kohtaa, joten kyseiset tapaukset eivät kuulu minkään perusasetuksissa nimenomaisesti säädetyn tilanteen alaan ja että oli tarpeen tutkia, oliko riidanalaisen asetuksen 2 artiklan antamiselle muuta oikeusperustaa.
- 108 Yleinen tuomioistuin on tämän perusteella valituksenalaisen tuomion 130–138 kohdassa katsonut, ettei asia voinut olla näin, koska perusasetusten systematiikasta ja tavoitteista ja kyseisten asetusten perustelukappaleista ilmeni yhtäältä, että unionin lainsäätäjä halusi

perusasetuksissa nimenomaisesti säätää menettelyistä, joiden mukaan toimielimet voivat sen jälkeen, kun sitoumukselle annettu hyväksyntä peruutetaan, määrätä tullit maksettaviksi taannehtivasti, ja toisaalta, että kyseisten asetusten edellä mainituissa säännöksissä lueteltiin tyhjentävästi tilanteet, joissa tällainen tullien taannehtiva kantaminen oli sallittua.

- 109 Yleinen tuomioistuin on erityisesti valituksenalaisen tuomion 137 ja 138 kohdassa päätellyt, ettei kyseinen toimivalta voinut perustua polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohdan sanamuotoon, jonka mukaan tulleja sovelletaan automaattisesti sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisen johdosta, eikä polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan sanamuotoon, koska niissä viitataan ”muihin tekijöihin” tullien kantamisessa.
- 110 Lopuksi yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 139–151 kohdassa todennut, ettei yksikään toimielinten esittämistä muista väitteistä, kuten väite, joka koski asianomaisten sitoumusten valvontaa ja niihin liittyviä tehokkaita seuraamuksia, ollut omiaan muuttamaan tätä arviointia.
- 111 Sen tutkimiseksi, sisältyykö yleisen tuomioistuimen edellä esitetyllä tavalla tekemään tulkintaan oikeudellinen virhe, on aluksi muistettava, että komissio on ensinnäkin riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa peruuttanut asianomaiselle sitoumukselle annetun hyväksynnän polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja toiseksi riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa vahvistanut kyseisen peruuttamisen aiheuttamat seuraukset mitätöimällä asianomaiset sitoumuslaskut ja määräämällä kannettaviksi polkumyynti- ja tasoitustullit, jotka tulivat maksettaviksi ajankohtana, jona niihin liiketoimiin, joita laskut koskivat, liittyvä vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus otettiin vastaan.
- 112 Koska riidanalaisen asetuksen 2 artikla koskee näin ollen sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisen seurauksia tai vaikutuksia ja koska tähän kysymykseen viitataan nimenomaisesti polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdassa ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohdassa, on asianmukaista tutkia kyseisen 2 artiklan laillisuutta ensinnäkin näiden säännösten valossa, jotka riidanalaisessa asetuksessa lisäksi ilmoitetaan asetuksen antamisen oikeusperustaksi.
- 113 Kuten yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 131 kohdassa palauttanut asianmukaisesti mieleen, unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sen lainsäädännön tavoitteet, jonka osa se on (tuomio 2.12.2021, komissio ja GMB Glasmanufaktur Brandenburg v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P ja C-888/19 P, EU:C:2021:973, 70 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 114 Tässä yhteydessä on todettava ensinnäkin, että polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohdan sanamuodosta ilmenee, että muun muassa siinä tapauksessa, että komissio peruuttaa sitoumukselle annetun hyväksynnän, lopullisia polkumyynti- ja tasoitustulleja, jotka on otettu käyttöön polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan nojalla – kuten tulleja, jotka nyt käsiteltävässä asiassa on otettu käyttöön täytäntöönpanoasetusten N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 1 artikloilla – ”sovelletaan automaattisesti”.

- 115 Sen määrittämiseksi, voidaanko näillä säännöksillä sallia riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden kaltaisten toimenpiteiden toteuttaminen, eli sitoumuslaskujen mitätöinti ja tullien kantaminen niiden liiketoimien osalta, joita kyseiset laskut koskevat, myös ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa tehtyjen liiketoimien osalta, kyseisiä säännöksiä on luettava yhdessä yhtäältä polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan ja 15 artiklan ja tukien vastaisen perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan säännösten kanssa, joista ilmenee, että komissio ”ottaa käyttöön” lopullisia tulleja, ja toisaalta polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan säännösten kanssa, joissa säädetään, että ”sitoumusten voimassaoloaikana” lopullisia tulleja ”ei sovelleta” asianomaisessa tuonnissa.
- 116 On kuitenkin todettava, että – kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 88 kohdassa todennut – kyseisten säännösten tarkastelusta yhdessä ilmenee, ettei polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdassa ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohdassa säädettyä väliaikaisen tai lopullisen tullin ”automaattista soveltamista” muun muassa siinä tapauksessa, että komissio peruuttaa sitoumukselle annetun hyväksynnän, ole tulkittava siten, että kyse on uuden tullin käyttöönotosta, vaan siten, että kyse on alun perin käyttöön otetun tullin soveltamisesta, koska kyseisen tullin soveltamista oli lykätty ”sitoumuksen voimassaoloajaksi”.
- 117 Näin ollen on todettava, että erityisesti polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty lopullisten tullien soveltamisen lykkääminen sitoumuksen hyväksymisen yhteydessä ja polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty kyseisten tullien automaattinen soveltaminen seurauksena sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisesta eivät liity mainittujen tullien varsinaiseen käyttöönottoon vaan niiden vaikutuksiin, kuten muun muassa niiden kantamiseen.
- 118 Edellä esitetystä seuraa, että – toisin kuin yleinen tuomioistuin on muun muassa valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa katsonut – perusasetusten täytäntöönpanosta vastaavien unionin toimielinten toimivalta vaatia sen jälkeen, kun sitoumukselle annettu hyväksyntä on peruutettu, sellaisten tullien maksamista, jotka on maksettava niiden liiketoimien perusteella, joita mitätöidyt laskut koskevat, kuten riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään, voidaan pätevästi perustaa polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohtaan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohtaan.
- 119 Sama päätelmä on tehtävä myös siltä osin kuin riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään sitoumuslaskujen mitätöinnistä.
- 120 Tältä osin on todettava, että polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaan väliaikaiset tai lopulliset polkumyyntitullit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Kuten unionin tuomioistuin on todennut, kyseisen säännöksen sanamuodosta ilmenee, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena ei ollut määrittää tyhjentävästi niitä polkumyyntitullien kantamista koskevia tekijöitä, jotka voidaan vahvistaa (ks. vastaavasti 15.3.2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, 57 ja 58 kohta).

- 121 Sitoumuslaskujen laatiminen, sellaisena kuin siihen nyt käsiteltävässä veloitetaan täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 1 kohdassa ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 1 kohdassa, liittyy kyseisillä täytäntöönpanoasetuksilla käyttöön otettujen lopullisten polkumyynti- tai tasoitustullien kantamiseen, koska kyseisten laskujen esittäminen on mainituissa artikloissa säädetyn vapautuksen edellytys. Mainituilla laskuilla voidaan lisäksi varmistaa asianomaisten liiketoimien yksilöinti silloin, kun kyseiset tullit määrätään kannettaviksi kyseiselle sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisen seurauksena.
- 122 Sitoumuslaskujen laatiminen kuuluu – kuten toimielimet esittävät – näin ollen sellaisten vaatimusten alaan, joita toimielimet voivat vahvistaa asetuksella, jolla otetaan käyttöön polkumyynti- tai tasoitustulleja polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan nojalla.
- 123 Siltä osin kuin on kyse erityisesti toimivallasta mitätöidä sitoumuslaskuja, tämä toimivalta kuuluu näin ollen kyseisten säännösten mukaan toimielimille.
- 124 Näin ollen siinä tapauksessa, että komissio määrittää polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohdan perusteella toteutetulla toimella sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisen seuraukset, mikään ei – toisin kuin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 137 ja 138 kohdassa ilmeisesti katsonut – estä sitä, että kyseinen toimielimen mitätöi kyseisellä toimella sitoumuslaskut, joita kyseinen sitoumus koskee, muodollisena ennakoedellytyksenä sille, että kyseisissä laskuissa tarkoitetuista liiketoimista kannetaan tulleja.
- 125 Lisäksi on vielä todettava, että valituksenalaisen tuomion 130–138 kohdassa esitettyyn päätelyyn sisältyy oikeudellisia virheitä, koska se perustuu siihen virheelliseen olettamukseen, että riidanalaisen asetuksen 2 artiklaa sovellettiin taannehtivasti sillä perusteella, että siinä säädetään, että sen jälkeen, kun Jiangsu Seraphimin antaman sitoumuksen hyväksyntä oli peruutettu, kyseisen asetuksen liitteessä I luetellut sitoumuslaskut mitätöidään ja kyseisten laskujen kattamista liiketoimista maksetaan polkumyynti- ja tasoitustullit.
- 126 On muistettava, että poiketen menettelysäännöistä, joita katsotaan yleensä voitavan soveltaa siitä ajankohdasta alkaen, jona ne tulevat voimaan, unionin aineellisen oikeuden sääntöjä on oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden noudattamisen takaamiseksi tulkittava siten, että ne koskevat ennen niiden voimaantuloa täysin toteutuneita tilanteita ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden sanamuodosta, tarkoituksesta tai yleisestä rakenteesta käy selvästi ilmi, että niille on annettava tällainen vaikutus (tuomio 22.6.2022, Volvo ja DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 127 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että uutta oikeussääntöä sovelletaan lähtökohtaisesti sen toimen voimaantulosta lukien, jossa siitä säädetään. Vaikka sitä ei sovelleta aikaisemman lain soveltamisaikana syntyneisiin ja lopullisiksi tulleisiin oikeudellisiin tilanteisiin, sitä sovelletaan kuitenkin aikaisemman säännön soveltamisaikana syntyneiden tilanteiden tuleviin vaikutuksiin samoin kuin uusiin oikeudellisiin tilanteisiin. Toisin on vain – jollei oikeudellisten toimien taannehtivuuskiellon periaatteesta muuta johdu – jos uuteen sääntöön liittyy erityisiä säännöksiä, joissa nimenomaisesti vahvistetaan sen ajallista soveltamista koskevat edellytykset (tuomio 22.6.2022, Volvo ja DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 128 Riidanalaisen asetuksen osalta on todettava, että – kuten tämän tuomion 113–118 kohdasta ilmenee ja kuten toimielimet ovat perustellusti korostaneet – sillä ei ole otettu käyttöön uusia tulleja kyseisen asetuksen 2 artiklassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, vaan sillä on alettu soveltaa täytäntöönpanoasetuksilla N:o 1238/2013 ja N:o 1239/2013 käyttöön otettuja tulleja, joiden soveltamista oli täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti vain lykätty Jiangsu Seraphimin antaman sitoumuksen voimassaoloajaksi polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla.
- 129 Riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa on näin ollen kyse sen soveltamisesta tämän tuomion 126 ja 127 kohdassa tarkoitettulla tavalla ennen sen voimaantuloa syntyneiden tilanteiden tuleviin vaikutuksiin pikemmin kuin taannehtivasta soveltamisesta ennen kyseistä ajankohtaa toteutuneeseen tilanteeseen.
- 130 Myös argumenttiin, jonka yleinen tuomioistuin on vahvistanut valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa ja jonka mukaan yhtäältä polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 10 kohta ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 10 kohta ja toisaalta polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 10 artiklan 5 kohta ja tukien vastaisen perusasetuksen 16 artiklan 5 kohta ovat esteenä komission toimivallalle mitätöidä sitoumuslaskuja ja vaatia väitetyksi taannehtivasti asianomaisiin liiketoimiin liittyvien tullien maksamista sillä perusteella, että kyseisissä säännöksissä yksilöidään tyhjentävästi tilanteet, joissa kyseisiä tulleja voidaan soveltaa taannehtivasti, sisältyy oikeudellinen virhe.
- 131 Yhtäältä on nimittäin riittävää todeta, ettei – kuten tämän tuomion 129 kohdassa on todettu – riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa toteutettuja toimenpiteitä sovelleta taannehtivasti.
- 132 Toisaalta tämän tuomion 115–118 kohdassa on todettu, että tällainen toimivalta voidaan pätevästi perustaa polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 9 kohtaan ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohtaan.
- 133 Siltä osin kuin on lisäksi kyse täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdan b alakohdasta ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdan b alakohdasta, on todettava, ettei myöskään kyseisiä täytäntöönpanoasetuksia voida pitää taannehtivina sillä perusteella, että niillä on otettu käyttöön polkumyynti- ja tasoitustulleja sellaisen tuonnin osalta, joka on toteutettu sitoumuksen vastaisesti niiden voimaantulon jälkeen, ja säädetty sitoumuslaskujen mitätöimisen kautta tapahtuvasta kyseisten tullien kantamisesta vastaisuudessa sen seurauksena ja siinä tapauksessa, että sitoumusta rikotaan ja se peruutetaan.
- 134 Tästä seuraa, että valituksenalaisen tuomion osalta on tehty oikeudellisia virheitä myös siltä osin, kuin yleinen tuomioistuin on erityisesti kyseisen tuomion 132–139 kohdassa tukeutunut riidanalaisen asetuksen tai edellä mainittujen täytäntöönpanoasetusten taannehtivuuteen, kun se on todennut, että unionin lainsäätäjän tarkoituksesta ja perusasetusten yleisestä rakenteesta ilmeni, etteivät kyseiset asetukset voineet muodostaa oikeusperustaa riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiselle.
- 135 Lopuksi on todettava, että – kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 100–104 kohdassa korostanut – perusasetusten edellä esitettyä tulkintaa vahvistaa se, että, toisin kuin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 151 kohdassa katsonut, jos sitoumukselle annettun hyväksynnän peruuttamisen jälkeen ei olisi mahdollista kantaa polkumyynti- ja tasoitustulleja

kaikesta sellaisesta tuonnista, joka on toteutettu kyseisen sitoumuksen vastaisesti, tällainen rikkominen ei johtaisi seurauksiin, jotka olisivat riittävän tuntuvia sen varmistamiseksi, että vientiä harjoittavat tuottajat noudattavat ja täyttävät asianmukaisesti antamansa sitoumukset, mikä näin ollen heikentäisi perusasetuksilla käyttöön otettaviksi tarkoitettujen puolustusjärjestelmien tehokkuutta.

- 136 Kaikista edellä esitetyistä näkökohdista seuraa, että yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että perusasetukset eivät voineet muodostaa riittävää oikeusperustaa riidanalaisen asetuksen 2 artiklan antamiselle.
- 137 Näin ollen asiassa C-439/20 P esitetyt toinen ja kolmas valitusperuste ja asiassa C-441/20 P esitetyn toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hyväksyttävä, ja valituksenalainen tuomio on siten kumottava ilman, että asiassa C-439/20 P esitettyä neljättä valitusperustetta ja asiassa C-441/20 P esitetyn toisen valitusperusteen toista osaa olisi tarpeen tutkia.

Yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tarkastelu

- 138 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan on niin, että jos unionin tuomioistuin kumoo yleisen tuomioistuimen ratkaisun, se voi joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 139 Unionin tuomioistuin katsoo, että asia on valmis ratkaistavaksi ja että on asianmukaista ratkaista riidanalaisen asetuksen kumoamista koskeva vaatimus.
- 140 Tältä osin on todettava, että ensinnäkin vastauksesta, joka tämän tuomion 53–72 kohdassa on annettu kyseisissä kahdessa asiassa esitettyjen valitusperusteiden ensimmäiseen osaan ja toisaalta tämän tuomion 73–88 kohdassa kyseisten ensimmäisten valitusperusteiden toiseen osaan, ilmenee, että syistä, jotka yleinen tuomioistuin on olennaisilta osin vahvistanut, on otettava tutkittavaksi sekä Jiangsu Seraphimin yleisessä tuomioistuimessa nostama kanne, jossa vaaditaan riidanalaisen asetuksen 2 artiklan kumoamista, että ensimmäisen oikeusasteen kantajan tekemä lainvastaisuusväite, joka koskee täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa.
- 141 Siltä osin kuin on seuraavaksi kyse ainoasta kanneperusteesta, jonka Jiangsu Seraphim on esittänyt yleisessä tuomioistuimessa ja jolla pyritään osoittamaan, että komissio on riidanalaisen asetuksen 2 artiklalla rikkonut yhtäältä polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 ja 10 artiklaa ja toisaalta tukien vastaisen perusasetuksen 13 ja 16 artiklaa mitätöimällä sitoumuslaskut ja määräämällä kannettaviksi tullit, jotka tulivat maksettaviksi kyseisissä laskuissa tarkoitettua tuontia koskevan vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä, kyseinen kanneperuste on tämän tuomion 111–135 kohdassa esitetyistä syistä hylättävä perusteettomana.
- 142 Lopuksi on todettava, että Jiangsu Seraphim on perusasetusten kyseisten säännösten perusteella tehnyt täytäntöönpanoasetuksen N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohtaa ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1239/2013 2 artiklan 2 kohtaa koskevan lainvastaisuusväitteen.

- 143 Jiangsu Seraphim väittää lähinnä, ettei neuvosto toimiessaan täytäntöönpanoviranomaisena eikä lainsäätäjänä voinut delegoida komissiolle toimivaltaa mitätöidä sitoumuslaskuja pelkällä sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisella tai määrätä tulliviranomaiset kantamaan tullit tavaroista, jotka oli jo luovutettu vapaaseen liikkeeseen unionin tullialueella.
- 144 Tämän tuomion 111–136 kohdassa esitetyistä perusteluista ilmenee tältä osin, ettei tämä tulkinta ole oikeudellisesti perusteltu.
- 145 Tältä osin on erityisesti todettava, että tämän tuomion 114–118 esitetyistä syistä perusasetusten yleisestä rakenteesta ja erityisesti polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 8 artiklan 1 ja 9 kohdasta ja tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 9 kohdasta ilmenee, että neuvosto saattoi valtuuttaa komission säätämään, että sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamisen ja vastaavien laskujen mitätöinnin jälkeen tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä.
- 146 Lisäksi on todettava, että kuten tämän tuomion 120–124 kohdassa esitetyistä perusteluista ilmenee, neuvoston toimivalta antaa säännökset, joihin lainvastaisuusväite kohdistuu, kuuluu osana toimivaltaan vahvistaa asetuksessa, jolla polkumyynti- ja tasoitustulleja otetaan käyttöön, kyseisten tullien kantamiseen liittyviä ”muuta tekijöitä”, kuten polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdassa ja tukien vastaisen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa säädetään.
- 147 Edellä esitetyn perusteella Jiangsu Seraphimin esittämä lainvastaisuusperuste on hylättävä perusteettomana.
- 148 Koska Jiangsu Seraphimin yleisessä tuomioistuimessa nostaman kanteen ainoa kanneperuste ja kyseisen kanteen yhteydessä tehty lainvastaisuusväite eivät ole perusteltuja, kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 149 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin itse ratkaisee riidan lopullisesti, se tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.
- 150 Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 151 Koska Jiangsu Seraphim on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että toimielinten valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut toimielinten vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 8.7.2020 antama tuomio Jiangsu Seraphim Solar System v. komissio (T-110/17, EU:T:2020:315) kumotaan.**
- 2) Kumoamiskanne, jonka Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd on nostanut unionin yleisessä tuomioistuimessa, hylätään.**

3) Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd veloitetaan korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja Euroopan komission ja Euroopan unionin neuvoston valitusmenettelyissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset